

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Sexagesim[us] ar. q[uod] no[n] est h[a]ereticu[m] asserere/ q[uod]
christus [et] ap[osto]li no[n] habuerunt aliq[ui]d in sp[ons]ali vel in co[...]
p[er] modum d[omi]nij vel p[ro]prietatis. Q[uod] in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

In oēs afferētes hñōi abdicationē pprietatis et dñij oim rerū tam in speciali q̄ in cōmuni non esse de perfectione euangelica: et in eterna retributione p̄cellentem gloriā nō mereri: put in duabus cōstitutionibus p̄ ipsum pōtiti com super hoc dicitis: quārū vna incipit: Romanus pontifex et alia: Nō sine multa cordis amaritudine plenius cōtinet. Et fuisse p̄trarius sibi et ordinis suo et p̄cedēti de terminationis sue: quā in p̄dicto libello p̄scripsit: qd̄ de tā ro doctōre credendū non est. Nec obf. qd̄ dicit q̄ licet dicitur in dicto opusculo: Ecce inimici. dixerit q̄ non h̄re possessiones in cōmuni et p̄ mendicitatē victū quere: rō cōtineat sub p̄fectione euāgelica: nō tñ dicit: nec intellexit: q̄ p̄osus abdicare pprietatē et dñium oim rerū in speciali et in cōmuni cōtineatur sub p̄fectione euāgelica. quā habere dñium et pprietates aliquaz rerum necessarias in cōmuni ad vitā nō inducūt: vt dicit sollicitudinē charitatis impediturā. Et vere nō obf. Nā oēs rationes et auctoritates quas inducūt ad p̄bandū statū mendicitatis esse licitū et sub p̄fectione euāgelica contineri: ita arguunt statum abdicantium pprietatem et dñium rerum oim in speciali et in cōmuni cōtineri sub p̄fectione euāgelica et eminentius sicut statū illorū qui in aliquib⁹ modis dicit se in cōmuni pprietatē et dñium retinere et sufficientiā possessionū in cōmuni vnde viuere possint absq̄ mendicitate: se et eo iū statu asserunt abdicare maxime quā habere in aliquib⁹ rebus pprietatē et dñium introductum de iure gentiū vel ciuili nō sit ad vitā humanā necessarium. Nihil est em̄ ad vitā humanā necessariū conseruandum nisi vsus rerum. Et ideo p̄ter vsum nihil in rebus querendum est: vt superius est probatum. Si em̄ dominū et pprietates domorū et librorū et vestimētorū et pecuniarū: et quibus huiusmodi necessaria acquiruntur: foret necessarium ad vitā humanā conseruandam: sicut nullus in speciali potest licite renūtiare his sine quibus nō cōseruatur esse nature: sic nec in speciali nec in cōmuni possit renūtiari dñio et pprietati rerū necessariorū. Retinere etiā in cōmuni dñia et pprietates in rebus: ita videt̄ in ducere sollicitudinē suo modo: et animū ad auaritiā implicare: sicut retentio dominij et pprietas in singularib⁹ inducūt. Sicut em̄ et eo q̄ quis dicit hoc meum propriū: hoc tuum ppriū: inducūt litigium inter seculares personas: ita et eo q̄ vnum collegiū qd̄ vicem obstitit singularis p̄sonae: vt dicitur est: hoc meū dicit. hoc tuū insurgunt litigia et cōtentiones inter collegia et cōmunitates: q̄ a charitate plurimū distrahūt sicut experientia manifestat. P̄terea ecclesia vniuersalis frequēter deterni nauit q̄ abdicatio pprietatis et dñij oim rerū tā in speciali q̄ in cōmuni: quā fratres minores profitem̄: sub p̄fectione euāgelica arctius etiā p̄tinet: et damnat cōtrariū asserentes: vt in p̄allegata cōstitutione dñi Alexan. iij. Non sine multa cordis amaritudine. cōtinet: quā dicit doctō: nō ponit ignorare: et ideo nullatenus est dicendum q̄ pura p̄stitutionē de finitionē et determinationē ecclie dicere voluerit: q̄ abdicare pprietates et dñia rerū oim tā in speciali q̄ in cōmuni cōtineat sub p̄fectione euāgelica: et p̄sequē a determinationē ecclie deuare et seipm ppria voce dānare: et sibi cōtrarius esse: et p̄ cōsequens minime audiendus. C. de numeribus. l. p̄fessio. li. lxxiij. di. gesta. p̄m. q. vii. qd̄ autē. et ē de ap. sollicitudinē. Sed et si cōtra ecclesia diceret sibi d̄ determinationē ecclie et nō sibi est maiō: Augustino fuisse. p̄. dist. c. Et p̄dicta semp̄ intelligant saluo iudicio meliorū et sub cōreptione dñi pape: et ledis eius.

Articulus LX.

¶ premiffis patet

aliq̄liter qd̄ tenendū sit in q̄stione q̄ mota fuit tpe dñi pape Joā. xxi. vtrū asserere q̄ christ⁹ et apli nō habuerūt aliqd̄ in cōi sit hereticū. In qua insup̄ questione primo explicandus est titulus et intellectus q̄stionis. Nā

non querit̄ de christo in quātum deus: q̄ hoc mō dñi est terra et plenitudo ei⁹. vt in ps. dicit. xxiij. et lxxv. et ē de dec. tua nobis. §. vtrū. et dist. viij. quo iure. sic em̄ loquit̄ Joā. s. Joānes euāgelista put̄ exponit papa Leo in sermone de circūcisione dñi. In ppria inquit̄ venit: et sui etiā nō receperit. et in ps. lxiij. Si esuriro non dicā tibi: meus est em̄ o: bis terre et plenitudo eius. Nec etiā intelligitur ista questio de tpe: put̄ christus fuit in etate puerili seu iuuenili. Nec de apostolis ante q̄ essent cū christo: et a christo vocari: et ad p̄dicandū missi. nam ante nōdum erant apli. Apli em̄ interpretat̄ missus: vt dicit Magim⁹ in sermone de apostolis. et facit. p̄. dist. in nouo. Sed intelligitur de christo p̄ illo et ab illo tēpore: quo ipse incepit publicē p̄dicare: et ad cōtemptrū mundi et penitētia hoies inuocare. Et aplos qui fuerunt ppria et p̄ncipalia membra: copiosius mystici catholice ecclie christi: ad statū p̄fectionis vocare. sic habetur Mat. h. liij. q̄ vocauit petrū et andrea fratres eius: Jacobū et Joannem fratres eius: quib⁹ et dicit: Venite post me facia vos fieri piscatores hoim. et de apostolis p̄ illo tpe: quo christus eos cōstituit apostolos illos ad p̄dicandum mittens: ac eis formam p̄fectionis dāns: dicit̄ Mat. x. Nolite possidere aurum et: Luce. x. Nolite portare sacculum neq̄ peram. et Luce. ix. Nihil mēteritis in via. et Mar. vi. P̄cepit eis ne qd̄ tollerent in via. Nec etiā pōt̄ intelligi q̄stio de aplis put̄ fuerunt p̄clari ecclie militantis cōstituti. et cura animarū eis cōmissa: quia hñōi platio et cura nō fuit eis cōmissa et tradita ante mortē christi: s; post mortē et resurrectionē christi: vt habet̄ expresse et no. l. dist. cōsiderandū. et ē de elec. significasti. et no. xij. dist. in nouo. Sed intelligitur de aplis p̄o tēpore in q̄ fuerūt cū christo: et ab eo missi: et q̄s (vt dicit̄ est) imposita forma p̄fectionis ad hui⁹ seculi cōp̄ditatē et auaritiā extirpādā. Et ideo signāter in titulo questionis copulatiue siue cōiunctim dicit̄. Querit̄ vtrū asserere q̄ christ⁹ et apli. et. Rursus ad intellectus dicte questionis attendendū est q̄ habere aliqd̄ quantum ad p̄sentem materiā p̄tinet: potest̄ intelligi dupliciter. Uno mō iure dñij vel q̄si sive pprietatis: vt dictum est in. §. p̄me p̄e. Scōo dicit̄ qd̄ habere quātum ad simplicem factū vsum: nihil sibi pprietatis vendicans: nec habens in hoc et hoc modo dicit̄ habere seruus et religiosus vestes et res quib⁹ vtit̄. et tunc habere demonstrat potius factum q̄ ius. ff. de pecu. nec seruus. q. quantū ad ius ciuile attinet: seru⁹ p̄ nullo habet. ff. de reg. iur. l. qd̄ attinet. Et idem de religiosis: q̄ quantū ad ius ciuile p̄tinet et ad mundū p̄o mortuis habent: vt. §. dicit̄ in. §. p̄me p̄e. vel dispensatio nē: sicut aliq̄n habet religiosus dispensato: vel executor cōstitut⁹ a testatore: ad res aliq̄s vel bona vel pecunias pauperib⁹ vel alijs dispensanda. et de testa. tua. et c. Joānes. et c. si religiosus. vj. li. vñ et tales executores possunt agere p̄tra heredes. C. de epif. et deri. nulli. Et si null⁹ sit heres: tñ pōt̄ ipse executor: totam hereditatē v̄dicare: nec detraher̄ falcidiā. C. de epif. et deri. si q̄s. et p̄e. c. tua. et c. Joānes. Si aut̄ ad alios vsus testator: vellet expendi: sic nullū cōmodū ad executorē p̄tinere debet. pura: q̄ minis ter tñ constituitur: tñ non poterit agere. ff. ad trebel. l. i. cius. §. mensa. Si vero aliqd̄ cōmodum puta falcidiā. ad eum voluit pertinere: tunc ager. ff. de le. §. titulo. et p̄m. In no. c. qui sic no. in p̄e. c. Joānes. Vel quū quis habet res sibi per aliquem cōmodatas seu depositas seu cōmodatas: et tñ cū his non habet nec dñium: nec pprietatem: nec etiā proprie possessionem: quia rei cōmodatas et deposite possessionem et dominium retinemus. ff. commoda. rei commodate. ff. de pos. licet. et no. et de com. moda. c. vnico. in glof. et de posito. c. ij. in glof. in fi. et de sequestra. posses. et fruc. c. j. glof. in hoc ipsum. Sed aliq̄n quū possidere accipit largo mō. p̄ detentione facti: et hoc modo dicunt̄ p̄clari et depositarij possidere seu h̄re: put̄ h̄re sumitur largo modo p̄o detinere: vt. §. notatum est. §. p̄p̄ime p̄e. Constat autem et p̄allegatis q̄ questio

habere aliquid.

presens non potest intelligi de vltimis duobus modis habendi. Quia quod est detinere res de facto: vel vti rebus simpliciter facti vsu: aut administrare res dispensare vel per modum depositi seu custodie tenere: possit competere pluribus et singularibus: non potest competere collegio siue vniuersitati. Nam quis in his que sunt iuris seu que spectant ad ius: hereditas collegium et vniuersitas vice persone obineant. ff. de fideius. l. mortuo. et in situ. de stipul. seruo. in pn. In his tamen que facti sunt: seu in quibus factus persone requiritur: siue vbi sine certa persona quid fieri non potest: non obtinet collegium vice persone. ff. de acqui. re. do. l. hereditas. Tunc quod questio proposita non querit absolute vtrum asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid sit hereticum: sed cui determinatione scilicet in communi. Dabere autem aliquid proprie in communi intelligitur per distinctionem ab habere ius in speciali. vsus autem facti rerum vtilium: est sit communis: vt. xi. q. i. c. ii. non potest tamen proprie dici quod habeat ab aliquibus in communi. Ista tamen etiam magis quod hereticum fore: asserere quod apostoli non habuissent vsus rerum necessarium ad vitam humanam: quod videtur dici sepe dicta decreta. existit quod seminat. in. §. porro. nulla pro: vsus possit esse possessio que se vsu sustinet: si sustentationis excludat. Et ideo verba predictae questionis. quia dicitur quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in communi: accipienda sunt secundum illum sensum que questionem de qua agit apertio: est. ff. de reg. iur. l. quoriam idem sermo. et prout sumitur in prima significatione que est cum effectu haberi in communi: quoad proprie re siue diuini vel ius agendi seu excipiendi: vt. l. p. stipulatio ista. §. habere. et de h. signi. l. habere. et l. bono. §. in bonis. et de acqui. re. do. l. rem in bonis. et sic qui actionem habet: re habere videtur. ff. de reg. iur. qui actionem. Sic et cui non competit actio: nec exceptio preterenda vel defendenda: non dicitur proprie et perfecte secundum iura ciuilia rem habere. Preterea quia de facto dominus pape Joannis. ex suspensione sententie excommunicationis plate in dicta decreta. existit: contente: et ex his que dicta sunt in consistorio: de intentione ipsius domini pape Joannis. qui dictam propositionem fuit questionem pateat videlicet quod intentionis eius est et fuit querere vtrum asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in communi per modum dominii et proprietatis sine iure sit hereticum. Et intentio proponens sit spectanda. ff. de h. signi. ne pos. et de preben. c. si. et de h. signi. intelligentia. sequitur quod sub humiliori intellectu verba dicte questionis sunt accipienda. In his premissis circa dicte questionis euidentiis ad ipsam questionem cum correctione ecclesie Romanae et capituli eius domini pape etc.

Respondeo quod non est

hereticum asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in speciali vel in communi per modum dominii vel proprietatis: vt superius declarauimus euidenter probatur rationibus et iuribus. Scripsimus. Prima ratio est: certum est quod asserere de vita christi et doctrina: quod sancta Romana catholica et apostolica asserit definit et sentit ecclesia: non est hereticum: sed catholicum et fidele. hoc probatur. xxiii. q. i. hec est fides. c. alienus. c. omnis qui rece dit. et c. qm verus. et xx. dist. de libellis. ad fi. xix. dist. nulli fas est. c. ita dominus. ff. dist. nolite. lxxi. dist. si qui sunt. in fi. et de heretic. ad abolenda. in textu et in glo. ord. et Dist. in apparatu. et de heretic. c. firmissime. et in summa. et. ples ne no. et de sum. tri. c. i. et c. ij. cum si. Et hoc ideo: quia ecclesia romana a tramite traditionis apostolicae veritatis nunquam errauit nec errare potest. xxiii. q. i. a recta. et c. pudenda. in fi. et pre. c. hoc est. Nam christus in euangelio Luc. xxi. dicit petro in persona ecclesie: Ego autem rogauit pro te non deficiat fides tua. et dist. §. i. et peni. dist. ij. si em. vltra duas colum. et ipse dominus cuius oratione consistat esse exaudiri. ad Heb. v. et Joann. x. Et qualiter scripturam sacram intelligit quod docet Romana ecclesia que a spiritu sancto regitur: et nemo extra eam spiritum sanctum recipit. xxiii. q. i. audiuimus. hereticus appellari potest: etiam si in ecclesia sit corpore. xxiii.

Assere re quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in speciali vel in communi per modum dominii vel proprietatis: non est hereticum.

quia heresis. immo in his maioris auctoritatis est detriminatio ecclesie: quam cuiuslibet alterius sancti. vnde Augustinus contra epistolam Ifo: fortunari circa principium dicit. Ego euangelio non crederem: nisi me ad hoc auctoritas ecclesie comoueret. Immo hoc esse pro impossibile: quod ecclesia romana semel in fide errauerit: siue falsum dixerit: loquitur quod in ea nulla remanet auctoritas. ita dist. si ad scripturas. Non enim dei vicarius destruet: sed constituet: que sui predecessores sancte et consulte fecerunt: et in quibus leges ecclesiasticas ediderunt. Regnum enim ecclesie diuini sum non est: quod ipsum nunquam in veritate desolari poterit. xxv. q. ij. si ea magna maturitate digesta circa fidei declarationem aut euangelij per successorem retractata non sunt. xxv. q. ij. sententiam. ibi. Non quando ipsa que bene sunt definita retractare voluerit. et xv. dist. sicut. vbi de hoc. xxv. q. i. confidimus. c. que ad perpetuam. vbi de hoc. et c. sunt quidam. c. contra statuta. c. omne. et c. prima salus. c. generaliter. c. ideo. c. iulianus. et c. ij. cum pie. c. quod vero. c. amputato. c. ecclesiasticis. et dist. si romano. in pn. c. sic omnes. c. enim uero. Item diuersitas personarum romanorum pontificum et cardinalium non facit ecclesie diuersitate: quia vna est ecclesia vetus et noua: quod rota in rota. et succedit ecclesie synagoge. xxv. q. i. c. i. al. est. §. hac itaq. et turbe que prece debant et que sequebantur clamabant osanna. Mar. xi. et de hoc vna sanctio: vnum dogma in sensu et sententia et ratione: est aliquando fiat mutatio circa facta mutabilia. ad hec. xv. dist. habeo. vij. q. i. deniq. et in glo. ar. quod. xxiii. q. i. loquitur. maxime ibi. Episcopatum quosque et ipsum vnum probemus etc. et. Episcopatus vnus est. et c. pudenda. Nam si ea que vnus vel plures papa detriminat de fide vel fidei adiunctibus vel de declaratione euangelij: alter reuocatur: ad ecclesiam nutat: et dubia est causa fidei et adiacentia ad fidei: sed hoc dicere error: est. xxiii. dist. in nomine. ar. iij. q. iij. Item in criminali. Item in rebus. si fides enim et que circa fidem sunt: certas et non dubias. est de heretic. dubias. et xxiii. q. i. aperte. et. ff. de fal. eos. et. ff. de questio. de minore. l. et libero. et vt ecclesiasticis. bene. c. vnico. de sum. trini. firmiter. nam si fidei declaratio variatur: et fides variabitur: et multiplex erit fides: quod est error: quia vnus deus: vna fides. Ephe. iij. xxiii. q. i. loquitur. et de sen. excommunicata. c. in Clem. vna ecclesia: vnam fidem declarat. Item si ad articulum fidei pertinet si christus et apostoli habuerunt dominium et proprietatem in rebus: an non: ergo semper fuerit articulus declaratus: quia non potest fieri nouus articulus per papam. vide quod no. §. in prima parte in §. ad que autem. in pn. in ar. xv. sed iste articulus declaratus est a predecessoribus domini pape Joannis. maxime a Nicolao. in decre. ex. et de h. signi. ergo circa eum non videtur quod alius papa possit contrarium declarare per ea que no. xxv. q. i. que ad perpetuam. in glo. et hoc patet. Item si circa hoc esset dubium resuscitatum: et inter se discordarent manus pontifices: videtur quod stare debeat sententia plurimorum. ad hec. xix. dist. in canonicis. et dist. de quibus. l. dist. do mino sancto. in fi. vbi est expressum. lxx. dist. c. i. et de reu. po. o. nec episcopi. et de his que si a ma. par. ca. c. vltimo. Ecclesia autem sacrosancta clare et aperte definit asserit atque docet: quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in communi proprio nec in speciali. Et in contrarium pauplice et ex certa sententia docentes: seu scripturas aut libellos facientes: excommunicationis sententiam puniunt: gaurit: que hodie per dominum papam Joannem. predictum est suspensa: ergo habet propositum. Item fere omnes romani pontifices: que fuerunt a tempore beati francisci tam de consilio et collegio domini cardinalium que illo tempore fuerunt: et etiam in consilijs generalibus factis postmodum: approbauerunt et confirmauerunt regulam et vitam beati francisci que est sicut in capitulo: scilicet in euangelij obseruare in altissima paupertate. sed non habedo aliquid proprium in speciali nec in communi: et que regulam et vitam euangelicam a christo datam: sicut per in appo

barionibus et confirmationibus dicte regule et vite beati
 francisci et aliorum ordinationibus super statum ordinis
 fratrum minorum factis per dominos Innocentium. iij. Bononiam. iij. Grego-
 rium. iij. Alexandrum. iij. Clementem. iij. Grego. r. in
 concilio lugdunensi. Nicolaum. iij. Clementem. v. Et ultimo per
 papam Joannem. xxij. Nicolai declaratio super statum eorum laudata et
 approbata que incipit Quosdam. et canonizationibus sanctorum
 francisci antonii et lotharii que huiusmodi vite et paupertatis
 et regule christi et apostoli eos docuit et ab ecclesia (ut dicitur
 est) tam multipliciter approbata voverunt et servaverunt.
 que etiam statum altissime paupertatis tamquam statum quem ipse
 mer tenuit christus et servavit miraculose confirmavit: quum
 ipsum beatum franciscum tamquam suum speciale secretorem
 sacrosancti vulneris stigmatibus insigniuit: per plurimos con-
 firmationibus et statutis per romanam ecclesiam factis super predictis
 et collegitur evidenter. In quibus etiam districte oibus fide-
 litibus christianis precipit et mandat quod ipsa sacra stigmata
 tamquam veraciter ipsi sancto francisco a christo mirabiliter in-
 precessa et probata per ipsam romanam ecclesiam veneretur. Et si
 deus quod non sequitur per eipso quod ecclesia romana approba-
 vit et confirmavit regulam et vitam beati francisci et ipsum et alios
 sanctos dicti ordinis canonizavit: quod propter hoc christus non
 habuerit aliquid in communi et in speciali. Nec quod christus do-
 cuit beati francisci vitam et regulam. Respondet quod immo sequitur. nam
 quum definitio dicte regule per dictos romanos pontifices et
 concilia generalia (ut dicitur est) approbata sit talis. Vita frat-
 rum minorum hec est: omni nostri iesu christi sancti euangelium
 observare vivendo in obedientia sine proprio et in castitate. et
 si fratres nihil sibi approprient: nec domum: nec locum: nec
 aliquid rem. et in fine dicat sancti euangelium quod firmiter
 promissimus observent: sicut per dictos dominos Grego. r. et se in
 mentione beati francisci in codendo regulam cognovisse res-
 stat: et Innocentium. iij. et Alexandrum. iij. expressissime declara-
 vit quod beatus franciscus quam beatus franciscus promissit
 et voverit promittendo euangelium vivendo sine proprio: debet
 intelligi et servari tam in speciali quam in communi: et in dicta re-
 gula beatus franciscus vocat altitudinem altissime pauper-
 tatis. Et quum quis promittit altissimam paupertatem: illam in-
 telligat promittere que principales habet gradum altitudinis.
 ita quod nulla alio: valeat reperiri. ff. de obli. l. vbi ait non
 apparet. resp. Et christus in euangelio docuit pauper-
 tatem per regulam et mensuram non possit excedi ab aliquo: aut
 ipse christus seu doctrina eius sit regula: quod si excederet res-
 gulam euangelii sui christus potius esset regula ipse quam
 euangelium: sequitur quod si beatus franciscus voverit et promissit eu-
 gelium vivendo sine proprio in speciali et in communi: quod talis
 sit doctrina et regula euangelii: et per consequens quod christus
 non habuit aliquid in speciali nec in communi proprio: quod
 quod christus docuit primo facit. Act. i. facit Mat. v. ibi: Qui
 sic fecerit et docuerit. Preterea saltem absque dubio aliquid se-
 quitur et predictis confirmationibus et canonizationibus sanctorum
 et confirmationibus et declarationibus regule sancti francisci
 quod asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in com-
 muni non est hereticum: quum manifestissimum sit et dicitur et fa-
 ctis sancto: dicitur et ex eorum legedibus. quod ipsi sancti dicitur
 appropriationem in speciali et in communi voverunt et serva-
 verunt tamquam appropriationem a christo et apostolis docuit et serva-
 tam: et quod ipsi sancti hoc asseruerunt. Non autem fuissent san-
 cti: nec ecclesia eos canonizare debuisset si hereticum fuisset
 asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in com-
 muni: imo si hoc esset hereticum ecclesia errasset eos canonizans
 quando quod est erroneus dicere. Secundo probat dicta propo-
 sitione evidenter per sepe dicta decreta. Nico. iij. et iij. per boni
 factum eius successores: iure clausas in titu. de signi. et per
 Clementem. v. approbata in concilio vici. in alia constitu-
 tione que incipit: Et iij. de paradiso. in ti. de signi. et per bonum
 papam Joannem. xxij. in sua constitutione que incipit: Quosdam.
 ut dicitur est. In predicta autem constitutione. Et iij. in. s. porro
 dicit sic: Porro quum regula ipsa contineat quod fratres nihil
 sibi approprient: nec domum: nec locum: nec aliquid rem: sitque

declaratum per eundem predicto: et nostrum Grego. r. et nonnullos alios hoc observari debere tam in speciali
 quam in communi. quia si arctam appropriationem abdic-
 cationem venenosam obreccationibus aliquorum insensata
 damnavit astutia: ne fratrum eorumdem perfectionis claritas
 talium imperitis sermonibus laceretur: dicimus quod
 abdicatio proprietatis huiusmodi omnium rerum tam
 in speciali quam in communi propter deum meritoria est et san-
 cta: quam et christus viam perfectionis ostendens: verbo
 docuit et exemplo firmavit. quumque primi fundatores illis
 tantis ecclesie put ab ipso fonte hauserant: in volentes
 perfecte vivere per doctrine ac vite ipsorum alucos deri-
 uarunt. Et quibus verbis constat manifeste: quod christus et
 apostoli non habuerunt proprietatem vel dominium ali-
 quarum rerum in speciali vel in communi. Alij in eadem des-
 cre. demonstrant quod professio huius regule et vite fuit a christo
 et apostolis verbo et exemplo docita et firmata: quum
 circa initium ipsius decere. dicitur sic: Ibi sunt illius sancte
 regule professores: et euangelico fundatur eloquio vite
 christi roboratur exemplo: fundatorum militantis ecclesie
 sic apostolorum eius sermonibus acribusque firmatur. hec
 est apud deum et patrem munda et immaculata religio.
 Jacobi. s. que descendens a patre luminum per eius filium
 exemplariter et verbaliter apostolis tradita est: et beatus
 scilicet per spiritum sanctum beato francisco et eum se-
 quentibus inspirata. hoc est cui attestante Paulo: nemo
 debet esse. Gala. ultimo. molestus: que christus passionis
 sue stigmatibus confirmavit: volens institutor ipsius pas-
 sionis sue signis notabiliter insigniri. Et deinde in eadem
 decretali respondet tribus obiectionibus principalibus
 que aduersus dictam conclusionem et determinationem
 fieri ab aliquibus potuissent. Prima talis est: Potest
 aliquis dicere domino pape: vos determinando conclus-
 ditur quod dicta abdicatio omnium rerum in speciali et in com-
 muni est meritoria et sancta. Et pro ratione principali huius
 conclusionis adducitis quod christus et apostoli eius eam
 exemplo et verbo docuerunt: quia non habuerunt aliquid
 proprio: in speciali nec in communi. Et dicitur quod dicte re-
 gule professio euangelico fundatur eloquio: vite christi
 roboratur exemplo et apostolorum: eius sermonibus ac-
 ribusque firmatur. Sed huic conclusioni et rationi obstat
 videtur quod interdum christus dicitur loculos habuisse: in
 quibus pecunia et ea que mittebantur pro victu portaba-
 tur: et de quibus cibaria enebantur. Ex quo videtur quod
 huiusmodi abdicatio et professio non fuerit a christo et
 eius apostolis verbo docita: nec exemplo firmata: sed pos-
 terius eius actio que debet esse. Joan. iij. et de sepul. c. s. no-
 stra imitatio: fuerit in contrarium. Ad que responderetur
 dicto. s. porro. in hec verba: Nec his quisquam putet obfiste-
 re: quod interdum dicitur christus loculos habuisse. nam sic
 ut ipse christus cuius perfecta sunt opera. Deutero. xxij.
 in suis actibus viam perfectionis exercuit: quod interdum in-
 firmorum imperfectionibus condescendens: et viam perfe-
 ctionis extolleret: et imperfectorum infirmas semitas non
 danaret: sic infirmorum personas suscepit in loculis: sicut in
 nonnullis alijs infirma humane carnis adsumens: pro-
 ut euangelica testatur historia: quod non tamen carne: sed et me-
 te condescendit infirmis. Sic enim humanam naturam
 assumpsit: quod in suis operibus perfectus existens: in nos-
 tris factus humilis: in proprijs permansit excelsus: sic et
 summe charitatis dignatione ad actus quosdam nostre
 imperfectioni conformes inducitur: quod a summe perfectio-
 nis rectitudine non curuatur. Egredietur christus et docuit
 perfectionis opera. egredietur infirma: sicut interdum in
 fuga patet: et loculis: sed vtrumque perfecte perfectus exis-
 tens: ut perfectis et imperfectis se viam salutis ostendit
 deres: qui vtrisque saluare venerat: qui tandem motus vol-
 luit pro vtrisque hecibi. Et predicta autem determinatione
 ratione et definitione ecclesie elicitur tres conclusiones.
 Prima quod apostoli huiusmodi abdicacionem omnium

rerum tam in speciali quam in communi voverunt. Quod sic probatur
 in definitione dicte decre. talem abdicacionem omnium res
 rum tam in speciali quam in communi oportet concedere fuisse in
 apostolis in ratione et conditione potissimum ipsius abdi-
 cationis. quale ponimus fuisse in beato frascisco. quod patet
 quia ipsa decre. expresse dicitur quod abdicacione illa qua ha-
 buit beatus frasciscus: apostoli hauserunt et christo et in alios
 deriuarunt. Ostendit autem quod in abdicacione omnium rerum in spe-
 ciali et in communi: qua fecit beatus frasciscus vna conditio
 et potio: fuit votum et pmissio illius abdicacionis. quod con-
 firmatur: quia conditio potio: abdicacionis tempo: alium
 non attendit nisi acrum exteriori: qui est relinquere siue
 abscere de facto res tempo:ales: sed principaliter attendit finem
 actu interiori: qui est nolle habere res tempo:ales: et eis velle
 carere propter deum. Et isto actu principaliter censet abdi-
 catio merito:ia. abdicare autem temporalia et eis velle carere sic
 quod in potestate sua sit licite velle et posse habere res tempo:ales
 quia sibi placuerit: est alterius rationis: quam abdicare propter
 votum et pmissionem sic quod nunquam eas liceat habere nec vel-
 le habere: quia illa que fit ex voto est maioris merito: quam illa
 que fit ex simplici proposito: ut supra longe probauimus in §.
 Item quod simplex facti usus. id est quod etiam sic probatur. in ar. lviij.
 ergo si apostoli habuerunt illam abdicacionem qua habuit
 beatus frasciscus: qua innuit decre. et beatus frasciscus
 habuit ea ex voto: sequitur quod et apostoli ea habuerunt ex vo-
 to: alias apostoli non deriuissent illam abdicacionem in beatum
 frasciscum. seu alios volentes perfecte viuere: nec ipse beatus
 frasciscus talem abdicacionem ex voto habuisset ab apo-
 stolis deriuatam. cuius oppositum asserit decre. Quod autem apos-
 stoli habuerunt illam abdicacionem ex voto: probatur per Augustinum
 in li. de mirabilibus scripture in fine. li. lvi. ubi lo-
 quens de verbo quod dixit petrus Act. iij. paralytico: dicit sic
 In elemosyne inquit excusatione et paupertatis professione:
 dixit paralytico surge et ambula. magistri preceptum ser-
 uas dicentis Mar. x. Nolite possidere aurum et. Nota quod
 dixit paupertatis professio. Nouerat enim apostoli quod ea que
 ex voto sunt: sunt maioris merito: quam ea que sunt ex simplici
 proposito seu propria voluntate. et Aug. viij. li. de ciui. dei. c.
 r. loquens de apostolis dicit sic Mar. xij. Mar. x. Luce. xvij. di-
 xerunt inquit illi potentes. Ecce nos dimissimus omnia et secuti
 sumus te. Hoc votum potentissimum vouerunt. Sed vnde
 hoc votum illis: nisi ab illo de quo dictum est dans votum
 vouerit: non enim posset quisquam domino vouere: nisi ab illo
 acciperet quod voueret. hec Aug. Item glossa supra illud quod
 dicitur in ps. lxxxv. vouete et reddite. primum ad consilium:
 secundum ad imperium refertur. sed sacra scriptura nunquam dat con-
 silium nisi de meliori bono. xliij. q. i. quisquis. ergo melius
 est bonum quod fit ex voto quam sine voto: quia bonum addi-
 tum bono est maius bonum quam alterum tantum: sed votum est
 bonum vnde consultitur: ergo melius et magis merito-
 rium est facere bonum ex voto quam sine voto. vnde Aug.
 super illud ps. cxxxij. votum vouit deo Jacob. Nihil in-
 quam deo gratius offerre possumus quam vouere quod est
 firme promittere. hec Aug. Et idem Augustinus in epis-
 stola ad Annerianum: qui votum fecerat continentie.
 Si fidem deo fregeris (quod abist) tanto miserior: eris
 quanto beator: si perfolueris. Et quo sequitur quod peior: est
 operatio mali que fit contra votum: quam illa que non fit con-
 tra votum. op. ar. xij. q. i. nolo. et c. scimus. Sic et melior: est
 operatio boni cum voto quam sine voto. quod latius per An-
 sel. supra longe probauimus in §. Item quod simplex facti usus.
 id est quod etiam sic probatur. in ar. lvi. Vera est ergo dicta
 conclusio: quod apostoli dictam expropriationem omnium
 rerum in speciali et in communi habuerunt ex voto. Et
 quod ex dicte decreta. et in alijs predictis authoritatibus
 probatur. **C** Secunda conclusio que ex definitio-
 ne dicte decreta. elicitur est quod christus et apostoli postquam
 statum perfectionis et paupertatis euangelice assumpse-
 runt: nusquam habuerunt proprietatem et dominium alicuius
 rei temporalis: nec aliquam rem tantam domini et proprietarii

possederunt. Et quod loculos quos interdum habuisse in-
 mis condescendo dicuntur: habuerunt solum ut dispen-
 satores et administratores pauperum: non ut proprietarii
 sui seu domini. quod ex verbis dicte decre. et multis authoritatibus
 rationibus et iuris comprobatur. **E**t decre. probatur quod conclusio pnci-
 palis et principaliter in dicta definitio: dicte decre.
 est quod abdicatio omnium rerum tam in speciali quam in commu-
 ni: quam vouit beatus frasciscus: est merito:ia et sancta:
 quam christus et apostoli verbo docuerunt et exemplo fir-
 marunt: et in volentes perfecte viuere: deriuarunt. Deinde
 de ab ipsa conclusione remouet siue excludit instantiam
 que fiebat de loculis dicens. Nec his quisquam parer ob-
 sistere. quod interdum dicitur christum loculos habuisse. ex-
 clusio autem obiectionis siue instantie solutio non infringit
 in aliquo principalem conclusionem. et de translatio episcopi
 scopi. inter temporalia. ubi ponitur conclusio principalis: quod
 electus et confirmatus non potest siue romano: ubi ponitur
 ficum licentia ecclesiam derelinquere: quia post electio-
 nem et confirmationem canonicam inter personas eligi-
 tum et electi coniugium est spirituale contractum. Deinde
 opponitur instantia que ponitur contra dictam conclusio-
 nem de canone in quo legitur quod si ultra sex menses per
 suam negligentiam tenuerit ecclesiam viduam: nec ibi
 nec alibi donum consecrationis accipiat: imo metropolitani
 sui cedat iudicio. et dicit quod hec obiectio siue instantia
 dictam conclusionem non infringit etiam per illud quod
 in dicto canone dicitur: ut non intelligatur ecclesia vidua
 tantam sponsum non habens: licet quoad quedam quasi
 viri maneat solatio destituta. vnde ipsa conclusio in sua
 primitate persistit: Sic et in proposito licet dicitur aliquando
 christum loculos habuisse: non propter hoc infringit
 dicta conclusio: sed radice abdicacionis omnium rerum in
 speciali et in communi: sed in sua firmitate persistit: quod con-
 firmatur per illud quod subiicitur: quum dicitur quod sic
 buit loculos: sicut aliquando in infirmorum scilicet perfectio-
 nibus condescendens: et tamen semper perfecte perfectus
 existens: perfectus et imperfectis se viam salutis ostendit.
 Ad quod verbum intelligendum attendendum est: quod
 sicut in fuga infirmorum duo actus considerantur scilicet
 actus exterior: id est recessus a persecutoribus: et actus in-
 terior: qui est timor: sic et in localis infirmorum: siue in his qui
 ab infirmis habentur in communi: duo actus considerantur.
 vnus est exterior: scilicet loculos portare: res que habet
 tur in localis siue in communi dispensare siue contricare.
 Alius est actus interior: scilicet velle habere ea in dominio spe-
 ciali vel cum suo speciali collegio participato: et eas iure
 talis dominij possidere et contricare. igitur sicut manife-
 stum est christum non descendisse in infirmis in fuga quoad
 ad actum interium: em scilicet quantum ad timorem: sicut
 bar enim ut dicit euangelista Joan. viij. x. et quando fugit:
 quod nondum venerat hora eius. Oppositum docuit di-
 cens Nolite timere eos qui occidunt corpus. Mart. x.
 Luce. xij. q. iij. nolite. vnde in eodem. c. Mart. x. super
 verbo fugite in aliam: ait Hierony. Hoc ad illud tempus
 referendum est quum apostoli ad predicationem mittere-
 bantur: quibus proprie dictum est Mart. x. In viam ge-
 ritium ne abieritis. quod persecutionem timere non debeant:
 sed declinare. quod quidem videmus in principio facile
 credentes quando orta hierosolymis persecutio dispersi
 sunt in vniuersam iudeam: ut tribulationis occasio fieret
 euangelij seminarium. Item ibi Augustinus contra Iuan-
 stum: Nec tamen saluator: non potuit tueri discipulos
 suos quibus fugere precepit: et huius rei exemplum pos-
 buit: sed instruebat hominis infirmitatem: ne deum terra
 re audeat: quando habet quid faciat. ut quod cauere oportet:
 euadat. Et ad hoc est optimum ar. de Paulo: qui de-
 poni se fecit in spota per murum damasci. ij. Cor. xi. qui
 non ex timore mortis fugit: qui paratus erat pro christo
 mori: sed ut alibi maiorem fructum faceret: ut dicit Grego-
 rius in dialogo. et transfertur. viij. q. i. c. vltimo. Perijt etiam Pau-
 lus militis a

lus milites a tribuno. Actum. xiiij. nō timore mortis: nec
sue voluntate: sed omnibus vilitati victurus. xiiij. q. iij. §.
Item ab aliq. cū. c. leg. christus autē si timuisset: tunc imp
fectus fuisset. pfecta em̄ charitas foras mittit timorem.
Jo. iij. c. xiiij. q. vi. §. ex his. Pauorem autē timorē mor
tis naturalem habuit: vñ incepti redere et pauere. Ddar
c. xiiij. vbi Theophilus. Quia em̄ totū assumpserat ho
minē assumpit et naturales hoīs ppietates: pauere et
redere et contristari naturaliter. Nam hoies naturaliter
inuiti tendunt ad mortē. Beda ibi. Qui corpus suscep
it: tota debuit suscipere que corporis sunt: vt eluriret: sicut
et angereetur: corrumpatur. diuinitas em̄ p hos cōmura
ri nescit affectus. Et de hoc etiam no. x. q. iij. nō solum. in
glos. nō mouetur. Et dedit ergo christus fugam infirmis
quātum ad actum exteriorē: scz a persecutibus receden
do: nō pfectis interioris corde timendo. Sic et in loculis
dicendū est: q. licet christus quātum ad actum exteriorē
in loculis deferendis correctandis et dispensandis his q
ibidem reponerentur: cōdescenderet infirmis: vt. x. q. i.
habebat. nō tamen quātum ad volendum sibi vel colle
gio apostolorū appropiare seu appropiādo dñi locū
locū vel eoz que in loculis portabantur. nā hoc nō fuit cō
gruū sive potestati nec bonitati: quia quū de iure natura
li et diuino omnium rerum spectantium ad vitam humanā
cōmuni vsus esse debeat oibus hoibus: et per iniquitas
rem factum sit vt dicam hoc meū hoc tuū: vt habet. x. q.
i. c. §. i. q. vi. di. §. i. cum. c. leg. et ipse christus venerit ad do
cendum pfectissime omnium renozo contēptum. Ddar.
sic et vitam quietissimā. Ddar. x. q. v. et ad omnem ma
teriam sollicitudinis temporalium perfecte euangelij seq
volentibus imputandam. Ddar. x. q. v. et ad statū innocē
tie reuocandū. ps. xiiij. Innocentes et recti adheferūt
mibi et. Si christus sibi aut suo collegio speciali aposto
lorū dñio et possessioes tempo: alium rerū appropiasse: scz
queretur q. nec terrenoz contēptum: nec vitam quietissimā
inā q. tollit materia litigadi: q. surgit ex rerū appropia
tione pfectissime docuisset. nec omnē materia sollicitudis
nis a suis apls et discipulis spālibus sectatorib⁹ ampu
tasset: nec statū innocētie renouasset. pterea si christ⁹
dñum et ppietate loculoz: et eoz que in loculis fereban
tur: habuisset: nō dixisset nec dicere potuisset dicere.
Nec his quib⁹ putat obistere q. inter dū dicit christ⁹ lo
culos habuisse. quia exceptio que veritatis fit a regula:
qm̄ ad ipsam exceptionē vitari siue falsificat ipsam regu
lam: et cōsequēs in hoc ipsi regule obuiat. ff. de reg. iur.
l. pterea. vt. s. h. ex predicta. cum h. si. se. pbatum est:
apostoli de ista expropriatione in speciali votū fecerunt.
vñ postmodum nullo tēpore fuerunt capaces alicui⁹ dñij
sue ppietatis: q. votū expropriationis hñdi. qd est nec
habere: nec velle dñium in cōmuni vel in speciali: quū sit
negatiuū: obligat semp et ad semp fm̄ theologos. et si si
bi in ppio vel cōmuni post emissū votū appropiasent
inde aliquid mortaliter peccasset. c. de sta. mona. c. ij. §. q.
no. et. c. sup quodam. Et sic pater primū videlicet q. ex dif
finitione et verbis dicte decre. christus et apostoli nō ha
buerunt aliquid in loculis nec in alijs aliquibus reb⁹ do
minij in speciali nec etiam in cōmuni. Per auctoritates
etiam sanctorū hoc probatur: vt etiam dici supra longe in
§. poro. et in pnis charis. in ar. ly. vñ super illud Ddar.
xv. c. vade ad mare et dicit glos. Domin⁹ tante pauper
tatis fuit: vt vnde tributa solueret nō haberet. Judas q
dem in loculis cōmunia habebat: sed res pauperum in
vsus suos cōuertere nefas dicit. idipm dans nobis etē
plum. Et hysostomus super Joānem homil. lxxi. super
illud Joā. xiiij. Aut egenis aliquid daret. dicit sic: Quasi
ter inquit nō peram: non virgam: non es iubens deferre
mar supm habebat. Et respondens subdit: ad inopū mi
seriam: vt dicas quomā valde pauperem et crucifixū
hūius oportet ppeccationis multam facere. pcuracionem.
multa enim ad nostram dispensans doctrinam hec ages

bat. Ad idem. xij. q. i. habebat. Habebat domin⁹ loculos
et a fidelibus oblata conseruans: et suoz necessitatibus: et
alijs indigentibus tribuebat. tunc primū ecclesiastice pe
cunie forma est instituta. hec ibi. Forma autē ecclesiastice
pecunie instituta in loculis est: quā ponit Prospero libro
de vita contemplatiua sic dicens: Scientes viri sancti
nihil aliud esse omnes res ecclesiasticas vota fidelium et pie
tia peccatorū et patrimonia pauperum: non eas vendica
uerūt in vsus suos: vt ppias sed vt cōmendatās paupe
ribus erogauerunt. Et idem dicit Aug. in auctoritate su
perius circa questionis articulum allegata: postea. xliij.
q. vij. q. autem. et in alijs iuribus ibidē allegatis. Et quis
bus et alijs causa breuitatis ommissa dare patet q. christ⁹
et apostoli nō habuerunt dominij nec ppietate loculoz
neceoz que a fidelibus offerrebantur: sed solum dispensa
tionem administrationē et pcuracionem pro necessitati
bus suis et alioz indigentū. et hoc idem expresse asserit
Aug. sup ps. ciiij. qui incipit. Benedic anima mea dño. in
verbis illis: Produces feni iumentis. sic dices. Habuit
dñs loculos in vsus eoz qui cum eo erant et suos: et reli
giosas mulieres in comitatu que ministrabant ei de subs
tantia sua: in his psonam infirmoz magis suscipiēs. pre
uidit em̄ multos futuros et ista questuros. Futurus erat
Paulus nihil tale aliquādo querens: et omnia puñciali
bus donans: qui etiam mo: optat Actū. xiiij. pro christo.
Sed quia multi infirmi ista questuri erant: magis infir
moz personam suscepit. sublimius tamen egit christus:
quia misericordius. hec ibi. Item idem Augu. de opere
monachoz aliquātulum post pncipium dicit sic. Dñs mo
re misericordie sue infirmitatibus compatiens: quum ei
posset angeli ministrare: loculos habebat in quib⁹
teretur pecunia que offerebatur vñ a bonis fidelibus
eoz victui necessaria: quos loculos Jude cōmendauit
hec ibi. Et quib⁹ paret clarissime q. nec christus nec apos
toli habuerunt loculos: nisi quātum ad dispensationē
et administrationē cōdescendendo infirmis: et nō quan
tum ad dominij nec ppietatem. Et vocant infirmis: quis
timorē erūne talia requirunt: et sibi appropiant. vt. s. q.
bus licet cōdescenderit quātum ad actum exteriorē: scz
habendo loculos: vt dictum est supra. h. ad q. d. non tū
quātum ad actum interiorē: scz timorē et appropiatio
nem. Quare christus et apostoli post q. dictum statim
perfectionis et paupertatis assumpserunt: nisi q. aliquas
in speciali nec in cōmuni per modum ppietatis et dñij
res possederunt: patet ex dictis euangelij et sanctorū ex
ponentium ea. Nam Ddar. x. post uocationem aposto
lorum eis vitam perfectionis tradēs sic dicit. Nolite pos
sidere aurum. neq. argentum. neq. pecuniam in zona. neq.
peram in via et. quod exponens Rabanus in originali
dicit sic. Consequenter hoc precepit euangelizatoibus
veritatis: quibus ante dixerat. Gratias accepistis: gratis
date. si em̄ sic predicant vt pecuniam nō accipiant: superflua
est auri et argenti nummo: nō possessio. Nam si habuiss
sent aurum et argentum: viderentur non tam salutis ho
minū q. lucri causa predicare. Ideo q. subiūgit. Quia di
uitias detrūcauerat: ppenodum vite necessaria ampu
tat. vt apostoli vere doctores religiōis: qui docebāt oīa
gubernari dei p: uidentia: se ipsos ostenderent nihil co
gitare de castino. et parum post. Hec loquebatur apos
tolis: vt securi non possiderent: neq. portarent huic vite
necessaria nec magna nec minuta. hec Raba. Alia mul
ta originalia sanctorū loquentia de hoc. s. in §. poro.
in ar. ly. in isto tractatu posui que nō repetō hic. Et quis
bus patet q. apostoli fuerūt pauperes in summa et altis
sima paupertate: qua vt dictum est: altio: dari nō potest:
que est nec habere in ppio nec in cōmuni. Et tūc em̄
est q. si potuissent in cōmuni suo collegio dominia et pos
siones rerum appropiare: potuissent etiam per conse
quens aurum et argentum in cōmuni possidere. et si in cō
muni eoz collegio potuissent hec recipere et possidere:
R

frustra dixissent sancti qd christus eis prohibuit ista possidere: ne viderentur causa lucri predicare. quia ita posset cogitari qd predicarent. Quodsum facerent ppter diuitias acquirendas eoz collegio: sicut pro lucro singularis persone frustra diceret sancti qd per hoc christus apostolos exiit ab omni vire huius sollicitudine. quia ita posset esse materia sollicitudinis pro acquirendo singulari collegio: sicut p singulari persona. Et irrationabiliter fuisset eis interdictum ne quid in via tollerent: ne sacculum neq; peram nec es in zonis portarent: et per consequens ne reciperent aurum et argentum et pecunias: immo potius debuisse eis concedi vt ista reciperent et portarent ad seruanda et possidenda et in comuni dominio habenda. Preterea si habere potuissent omnia et possessiones in comuni non distingueret abdicatio apostolorum ab abdicatione qua faciebatur turba q sequeretur apostolos: nec ab abdicacione cenobitarum habentium omnia et possessiones in comuni: qua tamen distinctione sancti faciunt. vnde glos. Bede super illud Actuum. iij. Multitudinis credentium etc. dicit sic. Discernit ordinem doctorum et auditorum. Na multitudo rebus scriptis copula charitatis inuicem iungebatur. apostoli vero virtute fulgentes mysteria christi pandebant. hec ibi. Ex quo patet qd illa rerum communis tas erat turbe: non apostolorum. Nec huic repugnat qd statim sequitur: ante pedes ipsorum pecuniam fuisse positam. quia hoc fiebat vt docerent pecunias esse calcandas. vt dicit Hieronymus ad Demetriadem. Nec etiam forma tradita fuit monastice seu cenobite vite. vnde glos. Bede super illud Actuum. iij. Multitudinis credentium etc. dicit sic. Qui sic viuunt vt sint comunia omnia: cenobite vocantur. que vita tanto est felicio: quanto statum futuri seculi imitatur: vbi omnia comunia. Vel certe vt se et sua apostolice dispositioni committerent sicut docet Ambrosius super epistolam ad Romanos. Hanc tamen rerum dispositionem maluerunt committere alijs: sicut in actibus legitur. Actuum. vii. consequenter. Non est bonum nos derelinquere verbum dei: et ministrare mensis. Quod quidem dixerunt vt ministerij refugerent distractionem: non quia per illud aliquid possederunt: vt patet in authoritatibus supra allegatis. Et quibus consistit qd sancti doctores ecclesie distinguunt inter abdicacionem apostolorum et eorum qui conuertebantur per eos cenobitarum. que quidem distinctio nulla esset: si concessum fuisset apostolis aurum et argentum in comuni habere. Et ideo preceptum datum apostolis de non possidendo aurum nec argentum nec pecunias intelligi debet prout stare potest pro suis suppositis distributive et etiam collectivie: interdum vero non solum cuiuslibet singulari: sed etiam toti collegio apostolorum possessionem huiusmodi. Et ideo dicit Petrus vice omnium apostolorum: Ecce nos reliquimus omnia. Datab. xix. et qui dicit omnia nihil excepit. et de magistro et obedi. solite. f. lxx. xv. lxxv. ff. de auro et argenti. leg. l. plandus. et sic omnia tam in speciali qd in comuni conclusit. Quod autem christus hanc paupertatis formam in seipso seruauerit qua apostolis seruandam mandauit: probatum est longe. s. in. s. poro. in ar. lvi. per authoritates R. h. yfosto. super Datab. homil. xxij. et per glos. super illud. Vulpes foueas habent et alias. Quod si forte dicat quis christum habuisse hospitium non commune: obuiat illud R. h. yfosto. in sermone de prodicione Jude vbi dicit. Quos preciosorum delectat pompa marmorum cognoscant christum dominum omnium et locum in quo caput reclinaret non habuisse. Et id discipuli ipsum interrogant et dicunt. Ubi vis paremus tibi comedere pasca: Datab. xxvi. Datab. xiiij. Luc. xxij. Sed si christus habuisset commune hospitium: illud discipuli non ignorasset: nec ipse caruisset loco in quo caput inclinaret et pasca comederet. Item Anselmus in libro de sacramentis fuit huius dicit sic. Pauper ita fuit christus: vt veniens in mundum pauper non sua sed aliena domo nasceretur: natus propter inopiam. am locum in presepiti biutorum animalium poneretur: et vis

uens in mundo non haberet vbi caput reclinaret: nec moriens vnde nuditatem suam regeret: nec mortuus vbi inuolueretur: nec sepulcrum aut locum vbi corpus mortuum locaretur. hec Anselmus. Item Beda super illud Datab. xij. Excipis omnibus in originali dicit sic. Intelligendum qd dominus tante paupertatis fuerit: vt in vbe magna nullum hospitium nullam mansorem sed in agro paruo apud Bazarum foros eius habitaret. Constantinus igitur est qd non hospicio solum sed et precio quo illi condiceret caruerit: dum necessitate compulsus de vbe exiit. Hoc etiam ex ratione probatur: nam si filius dei ad hoc assumpsit naturam humanam vt genus humanum qd peccatum a statu innocentie conciderat: repararet: non perfecte reparasset nisi assumpsisset naturam: ergo tales assumpsit. vnde Aug. super illud Jo. f. Ecce agnus dei. Si agnus ergo innocens. et si assumpsit naturam innocentem: assumpsit eam sine omnem perfectionem anime quam habuisset aliquis in statu innocentie. Sed in statu innocentie fuissent homines sine dominis distinctionis: sicut patet dist. viij. s. i. r. c. l. s. in. s. poro. in. lvi. ar. Dist. igitur si christus tenuit statum innocentie: non habuit dominum distinctum in speciali vel in comuni: aliter scilicet solum simplicem facti vsum licitum et concessum. Et quibus omnibus et alijs pluribus iuribus et rationibus ppter beatitudinem omnium et ex his que plenius inseruntur in libro de perfectione euangelica: que composuit frater Joannes de ordine minorum archiepiscopus Cantuariensis et solennissimus magister in sacra pagina: et Apologia fratris Bonaventure cardinalis episcopi Albanensis magistri de lenioribus mundi tempore suo de ordine fratrum minorum liquet manifeste qd christus et apostoli non habuerunt aliquid proprium nec in speciali nec in comuni. Et qd ecclesia romana que in doctrina christi et apostolorum errare non potest. xiiij. q. i. a recta. rectissime definit: dicens qd huiusmodi abdicacionem omnium rerum tam in speciali qd in comuni christus et apostoli verbo docuerunt et exemplo firmauerunt. Et si quis dictas authoritates scripture sancte vel sanctorum aliter intelligeret vel exponeret qd ecclesia que spiritus sancto regitur intelligit et exponit: hereticus foret censendus. vt. xiiij. q. iij. heresis. Quinimo si quis etiam ex sanctis doctoribus ecclesie aliter sentiret: diceret. vel doceret: potius authoritati et definitioni ecclesie standum esset: qd illius sancti doctoris. xiiij. q. i. hec est et. x. di. s. i. c. l. tertia conclusio que elicitur ex dicta dicitur in minatione decre. exij. est qd christus non habuit regulam: sed loculos: sed solum aliquando sine in casu: scilicet in multis loculis descendendo. qd demonstratur ex verbis dicte decre. quia dicitur: inter duos loculos dicitur habuisse. et qui postea subiicit qd christus sicut in suis actibus perfectionem exercebat: qd interdum in firmo: in imperfectionibus descendebat. et. f. sicut in fuga patet et loculis. Et quibus verbis et sententia siue intellectu ex ipsis verbis sumptis demonstratur qd christus regulariter loculos non habuit: sed in casu: immo regulam siue legem dedit. Datab. x. apostolis suis de loculis non habendis: vt supra probatum est. qua regulam et ipse quasi semper in seipso seruauit. sicut terdum habuit et in casu: sicut aliquando fugit perfectiores: sed vt plurimum non fugit. Jo. xvij. sed eis se opposuit: et legem de non timendo persecutores eos qui corpus occidunt eis dedit. Datab. x. Luc. xxi. s. q. iij. nolite vt in perius dictum est. vnde glos. super illud Datab. xxvi. Et orauit tertio etc. dicit qd christus trina oratione docuit timorem triplicem superare: scilicet timorem mortis: timorem vilis: et timorem doloris. sic et leg dicit qd illud qd dicitur interdum concedi qd conceditur in aliquo casu regulariter prohibetur. vnde posita regula qua dicitur non iudicio agendum esse: vt tollatur opus quod post licentiam contestatam factum est: tollitur in casu. scilicet si illud qd antecessit tolli sine eo non potest. ff. de aqua plu. ar. Lac. et. in. fi. et. l. sequenti. que incipit sed interdum. et fm. Papiam

Interdum tñ p̄st̄at sicut Aliquado. Attendendū igitur est q̄ in euangeliō aut in aliqua parte noui testamen-
 ti nihil plus legitur de loculis: nisi qd̄ legitur Joan. xij. et
 xij. et iij. ideo dicitur in p̄e. decre. exij. interdum. Nam in
 p̄cedenti serie euangelica legitur q̄ sancte mulieres que
 comitabantur domini cum discipulis: ministrabāt ei de
 faciliatibus suis. et Zuce. v. et viij. et xij. Jo. xij. et ij. Regis-
 tur etiam in alienis mensis de cibo alieno assidue in adu
 calle. quia nūquā habuit hospitium nec mēsam nec can-
 delabrum nec aliquid talium. vnde super Zuce. ix. c. dicit
 Hieronymus. Alpicce qualiter pauperates quā dominus
 doceratur: per opera demonstrat. Non em̄ ei erat mensa
 nec candellabrum: nec domus: nec quicquid aliquid talium.
 Et Hieronymus ad Nepotianū dicit. Turpe est antefo-
 res sacerdotis dñi crucifigi et pauperis q̄ cibo alieno ves-
 cebatur: licet eos cōsulum et milites excubare. Ecce chris-
 tus pro nobis seruus factus in domibus alienis hospis
 tabatur: et cibis alienis vescabatur: hec Hieronymus. Et
 Berni. super illud Zuce. ij. Cum esset factus iesus. xij. an-
 noum. dicit q̄ christus quasi vnus in turba pauperum
 sumpsit per oīa mēdicabat. Et ijs igitur et alijs mul-
 tis supra allegatis euidenter ostenditur q̄ christus regis-
 lariter loculos nō habuit: sed interdum. sed quia necessi-
 tas legem nō habet. de conse. dist. v. discipulos. passionis
 tempore de his loculis dispensauit. vnde Zuce. xij. dicit.
 Quādo misit vos sine sacculo et pera et calciamentis: nū-
 quid aliquid defuit vobis? at illi dixerunt ei. Nihil. dicit
 ergo eis. Sed nūc qui habet sacculum: tollat: similiter et
 peram. In quibus verbis dicit glos. Vnde nō eadem vi-
 uendi regula persecutionis qua pacis tempore discipulis
 los imponat. Ad illis em̄ ad predicandum discipulis ne
 quid tollerent in via p̄cepit: ordinans vt qui euāgelii
 amittat de euangeliō viuat. Instante vero mortis arti-
 culo: et tota illa gente passorē simul et gregem persequē-
 re: congrua regulam tempore decreuit: permittēs vt tol-
 lant necessaria vitæ: donec sopita persecutio: cum infania
 tempus euāgelizandi redeat. Adde hic que scriptis. s. in
 S. poro. in ar. lv. Quia igitur lex quātum ad exteriorē
 actum illum quātum ad opus exteriorē aliquādo nō pos-
 test seruari: ideo in casu et ex causa aliquādo solet inter-
 mitti. et sic christus aliquādo et dispensari loculos ha-
 buit: sciens non omnes posse semper in p̄dicte districtio-
 nis sentia ambulare. quia illa p̄positio censetur vana. q̄
 regulariter est vera: etiam si aliquādo fallat: vt dicitur
 est. et ar. ad hoc. ff. de aq̄ quoti. c. eli. l. j. §. i. et l. seq. c. ii. §.

Seunda obiectio p̄ncipalis que fiebat
 olim et adhuc fit contra p̄dicta que in
 dicta decre. exij. dicitur: talis est. Videt-
 tur q̄ h̄mōi abdicatio omnium rerum taz
 in sp̄ali q̄ in cōmuni non fit de iure possi-
 bilis: et maxime quoad res illas q̄ vsu
 consumuntur: sicut et panis: vinū: oleum: vestimēta et alie
 res que vsu consumuntur: quū lex dicat q̄ si vini olei et fru-
 menti vsus legetur: p̄p̄ietas ad legatariū transferri de-
 bet: quia vsus in talibus nō videtur posse a p̄p̄ietate
 seu dñio separari. ff. de vsufructu. ca. re. que vsu consu. l. si vi-
 ni. cum similibus. et ideo qui renūciat omnium p̄p̄ietati
 sine dominio talium rerum: videtur per consequēs renū-
 tiare vsui earum. Et si obiectio in sepe dicta decre. Exij.
 S. poro. n. non autem. respōdetur per Nico. iij. in hec ver-
 ba. Non aut per talem abdicatiōē p̄p̄ietas omnimō-
 de renūtiatiōem vsus rerum cuiq̄ videtur inducere.
 Nam quū in rebus temporalibus fit p̄cipuum confide-
 rare p̄p̄ietatem: possessionem vsufructū: ius vtendi: et
 simplicem facti vsum: et vltimo tamq̄ necessario egeat:
 licet p̄mis carere possit: vita mortalitatis: nulla p̄orsus pot
 esse p̄fessio que a se vsum necessarie sustentatiōis exclu-
 dat. verū condescendens fuit ei p̄fessionē que sp̄ore de-
 uouit cibum pauperē in tanta paupertate secretari: oīs
 abdicare dominiū: et rerū sibi concessarū necessario vsu

fore contentam. Nec per hoc q̄ p̄p̄ietatem vsus et rei
 cuiuslibet abdicare videtur: simplicia vsui omnis rei renū-
 tiatum esse cōiungitur: qui in quā vsus nō iuris sed facti
 t̄modo nomen habens: qd̄ facti est em̄ in vtendo p̄es-
 ber vtentibus: nihil iuris. quāmodo necessarius rerum
 tam ad vite sustentationem q̄ ad officiorū sui status ex-
 cutiōem: excepto qd̄ de pecunia. i. subiūgitur: moderas-
 tus vsus finē eorum regulam et veritatem oimodam frā-
 tribus est concessus. Et quibus verbis aperte demonstrā-
 tur q̄ quis potest renūtiare omni dñio: et p̄p̄ietati: et vsu
 fructu: et iuri vtendi omnium rerum temporalium: etiam
 que ad vite sustentationem requiruntur: et sine quibus
 vita humana sustentari non potest. inter quas res pos-
 sibile sunt ille que vsu consumuntur. et tamen per h̄mōi
 renūtiatiōem siue omnimodam abdicatiōem non vi-
 detur renūtiatum vsui simplicia facti. nō potest ergo vere
 dici q̄ simplex vsus facti non possit a dominio et p̄p̄ietate
 et vsufructu siue iure vtēdi separari. Nec hoc aliqua
 lege cautū reperitur. immo oppositum reperit in seruo/
 filiofamilias et religioso: qui in rebus que vsu consumuntur
 tur habent simplicem facti vsum: et tamen nec ad inōmē-
 tum habent in illis rebus aliquid domini p̄p̄ietatis
 vel iuris: vt supra longe diximus in. §. poro. in ar. lv. In
 seruo patet qui rei peculiaris nō habet dominiū nec pos-
 sessionē. ff. de pecu. l. id vestimentum. sed p̄p̄ietas et pos-
 sessio residet penes dominiū. ff. de acquirē. posses. l. §. itē
 acquirimus. et l. q̄ seruus. Et si cūdaria seruus legent: p̄-
 cul dubio domini est legatum: non seruum. ff. de condi-
 et demon. l. filiofamilias. in fi. Idem est etiam de oib⁹ ijs
 que filiofamilias etia3 habet ex peculio perfectio siue
 sint cibaria siue vestes: aut pecus: aut animalia: que vsu
 consumuntur: quia et ipsarum rerum habet vsum: et p̄p̄ie-
 tas siue dominiū in eis non residet penes eum. ff. de ac-
 quirē. posses. l. quicquid. et l. §. itē acquirimus. ff. de res-
 gu. iur. l. filiofamilias. cum si. Item in monachis et q̄bus
 liber alijs religiosi quorū regule ita annexa est abdicati-
 o omnis p̄p̄ietatis cuiuslibet rei: vt cōtra eā nec sum-
 mus pontifex possit licentiam indulgere. ex de sta. mona-
 cum ad monasteriū. in fi. manifestissimū est q̄ in omnib⁹
 que vsu consumuntur: et que spectant ad victū et vestitū:
 habent sciendum et simplicem facti vsum: q̄ nec ad inōmē-
 tum in illis aut aliquibus alijs rebus p̄p̄ietatem
 seu dominiū habent nec habere possunt. vnde nec vestes
 quas deseruit: sic dicitur habere quātum ad p̄p̄ietatem
 dominiū: aut veram possessionē. vt. ex. q. i. nolo. et. c. nō dis-
 cati. vbi de hoc no. et ex de sta. mona. c. ij. c. ii. §. et vsufructu
 cum in aliquibus rebus habere nō possunt. vt legitur et
 no. xij. q. vltima. c. vltimo. Preterea vsus facti rerum nec
 cessariarum ad sustentationē nature est de iure naturali:
 eo q̄ ab exordio naturalis creature incept. v. di. in p̄n. et
 dist. vi. §. his ita. et. xxx. di. sexto die. eo q̄ vbiq̄ et apud oēs
 instinctu nature nō constitutiō aliqua habetur. vt di. §.
 ius naturale. et ex eo q̄ natura hunc vsum docuit. insti. de
 iure natura. gen. in p̄nci. et. ff. de iusti. et iure. l. §. ius natu-
 rale. Et ideo nec p̄ legem nec per renūtiatiōem nec per
 abdicatiōem nec aliquo modo tolli aut mutari potest.
 quia talia iura imutabilia p̄ferant. dist. v. §. i. et di. vi. §.
 his ita. insti. de iure natura. et. c. i. circa fi. §. naturalia.
 Proprietates vero possessiones et dñia sunt a iure hu-
 mano: vt sepe dictum est. dist. viij. quo iure. vsufruct⁹ etia3
 et ius vtendi est a iure civili. Insti. de rebus cor. et in cor. p̄-
 totum. Et certum est autem q̄ omni iuri p̄uato quod alijs
 cui comperit ex iure humano: potest quis renūtiare: et il-
 lud a se penitus abdicare. vij. q. i. q̄ periculofum. ff. de edī-
 li. edicto. l. queritur. §. si vendicator. et ex de fo. compe. si di-
 ligenti. vbi de hoc. Item nullus qui legis naturalis p̄es-
 cepto ad esse nature seruandū indispensabiliter obli-
 gatus est: ijs sine quibus nō congruatur esse nature res-
 nunari potest: sed omnes et singuli homines cuiuslibet
 conditiōis exstant: legis naturalis p̄cepto ad esse na-
 § ij

tute conseruandum indispenſabiliter obligati ſunt. ergo his renuntiare non poſſunt. **D**anifestu eſt autem qd eſſe nature non poteſt aliquo modo conſeruari ſine vſu facti reru neceſſariarum ad vitam humanam: vt ſunt alimeta ⁊ veſtimeta: que ſunt inter res illas que conſumuntur vſu. pprietates autem ſiue dominiu rerum alimentoruz quod eſt de iure ciuili non conſeruat eſſe nature: ſed vſus facti. **E**rgo vbiqz ⁊ ſemp pprietati huiusmodi reru renuntiaripot eſt. **D**um autem vſus rerum alimentoruz cadat ſub pcepto legis nature patet. **L**eti. ij. vbi legitur qd ab exordio rationalis creature in ſtatu ſez innocentie deo dedit duo pcepta homini. **A**num de comendendo. **S**ecundum de non comendendo. **P**rimu affirmatiu. ſecundum negatiu. dicens. **E**t omni ligno paradisi comede. de ligno autem ſcientie boni ⁊ mali ne comedas. **E**t **E**rgo aperte patet ex predictis qd vſus rerum alimentoruz que per vſum conſumuntur ſic ſunt de iure nature: qd etia earum vſus cadit ſub pcepto diuino. **E**rtum eſt autē qd ſtante iure nature nullus poteſt dicere de aliqua re hoc eſt meum: hoc tuu. hec enim duo pronomina qd dicitur **A**le mens ſunt ex iniquitate ⁊ cupiditate gentium ⁊ per huius manum ſus introducta. vt. **xxij. q. ij. ⁊ diſt. viij. §. ij.** **E**rgo vſus rerum que per vſum conſumuntur non habet neceſſario annexum meum ⁊ tuu. **E**t per conſequens dare pty qd vſus rerum que vſu conſumuntur poteſt eſſe ſine pprietate ⁊ dominio. **E**t ſi quis dicat qd ſtatus ille innocentie parum durauit: hoc non ſoluit qd vſus talium reruz que vſu conſumuntur poſſit eſſe in perpetuu ſine pprietate ⁊ dominio. potuit enim primus homo non peccare. de conſe. di. iij. placuit. ⁊ ſic vſus omnium reru ſemper fuiſſet in oibus hominibus ⁊ omni reſpore ⁊ vbiqz abſqz pprietate ⁊ dominio. **P**reterea conſtat tam de iure canonico qd ciuili qd tempore neceſſitatis extreme omnia ſpectantia ad huius vite ſuſtentationem ſunt omnibus hominibus mundi communia: ita qd nemo poteſt dicere hoc pprium eſt: qd tempore huius neceſſitatis omnibus hominibus comune eſt. **flj. diſt. ſicut. ibi.** **N**emo pprium dicit qd comune eſt. **ff. ad l. rbo. de iac. l. ij. §. idem. de conſe. diſtin. v. diſcipulos.** **D**ar. **xxij. et de obſer. ietu. c. ij. de conſue. quarto. de regu. iur. quod non eſt.** **I**ncongruum eſt igitur dicere qd vſus chriſtus filius dei qui eſt etiam dominus ſabbati. **D**ar. **xxij. Darci. ij. Luce. vj. ⁊ ſupra omnem legem: ſubiacet legi imperatoris: quum etiam ipſe imperator: ſit ſupra legem: nec legi ſubiectus. ff. de legi. pnceps. ⁊ no. eſt de conſi. c. ſ. immo etiam eſt ſupra legem nature ipſe deus: quia natura ab eo. vt dicit **A**mbro. in hexameron qd natura rei non eſt aliud qd voluntas dei. **E**rgo iſte dominus ⁊ apoſtoli ſui quos ad imitationem ſui traxit ⁊ alij eos ſequentes non ſubiacet legi imperatoris quantum ad vſus rei. **E**rtum eſt etiam qd cui poteſt derogari per aliquam legem: poteſt pacto ſue renuntiatione alicuius vniuerſitatis ſiue collegij quantum ad ſingulos ⁊ vniuerſos derogari. vt expreſſe dicitur ⁊ no. **C. de decretis de curionu. in glof. poſita ſuper rubricam libro. p. ⁊ no. ff. de regu. iur. l. neqz ex pte: io. vbi dicit glof. qd ſynuerſitas aliqua ſtatuar contra ius ſeu etiam legem: quantum ad illam vniuerſitatem tenet. **P**atet igitur ex predictis qd apoſtoli et fratres minores in ſpeciali ⁊ in communi potuerunt a ſe abdicare pprietatem ⁊ dominiu omnium rerum que vſu etiam conſumuntur: ⁊ ſibi in omnibus rebus trimodo vſum facti ſimplicem reginare. **C** Si vero dicatur cuius ergo erat dominiu rerum quibus vtebatur apoſtoli: **R**ſpondetur ſicut reſpondet **A**uguſtinus pte. c. quo iure. ſez qd iure diuino domini eſt terra ⁊ plenitudo eius. **ps. xxij. ⁊ lxxvij.** ergo erant dñi: ſicut ⁊ res oblate ⁊ donate pauperibus dicantur eſſe in dominio dei. **xxij. q. ij. qui abſtulerit. ſicut ⁊ res ſacre ⁊ religioſe nullius hominis ſunt: niſi dei.** **I**nſtit. de rerum dñi. §. in nullius. in textu ⁊ in glof. **E**t dicitur ſicut ſunt quedam que de iure naturali communia ſunt: ſicut ſunt aer ⁊ aqua perſeuens ⁊ mare ⁊ liq****

to: a maris. **I**nſtit. de rerum dñi. §. ſ. ⁊ in predicto. c. biles etſiſimis. **E**t res eccleſie non dicuntur alicuius ſingularis hominis ſed collegij: ſed quaſi communes vniuerſitatis omnium fidelium que eſt corpus chriſti. **xxij. q. i. res eccleſie. ⁊. c. vltimo.** **S**ic ⁊ dominiu ſiue pprietates omnium reru quibus vtebantur apoſtoli erant vniuerſitatis omnium fidelium ſiue donorum: quorum ſunt de iure diuino. **xxij. q. i. c. ſ.** **N**on autem poteſt dici qd dominiu earum eſſet ipſis apoſtolis ſingulariter aut eorum collegio ſpeciali appropiatum: qui pprietatem omnium rerum tam in ſpeciali qd in communi ſe abdicarunt: vt ſepe ⁊ ſepius ſuper eſt probatum. **I**unge quod notauit. **s. e. §. ſ. ſi autem queratur in pn. in ar. lvij.** **C** Propterea arguitur ſic ad ide qd chriſtus ⁊ apoſtoli ſe ad ſtatu innocentie reducerent: in quo nullus pprium habuit: vt ſupradictum eſt pte. c. xij. q. i. de lectiſſimis. ergo ⁊ ipſe ⁊ apoſtoli. **I**tem ſi concederetur qd chriſtus ⁊ apoſtoli habuerunt illarum rerum dominiu qd vſu conſumuntur: et eo qd vſus earum non poſſit a dño ſeparari: duo abſurdiſſima ſequerentur. **P**rimu qd fm hoc chriſtus ⁊ apoſtoli fuiſſent omnes pprietarij in ſingulari. quia quu quilibet vſum haberet veſtis qua ſerebat: et panis que comedebar: ⁊ vini qd bibebar: ⁊ ſic de ceteris rebus que vſu conſumuntur: per conſequens quilibet in ſpeciali ſiue i ſingulari habuiſſet dominiu. ⁊ ſic quilibet eorum fuiſſet pprietariu: ⁊ ſic eccleſia vniuerſalis vſus ad hec reſpota erraſſet: que tenuit docuit ⁊ docet ⁊ leges fecit qd religioſi quantum ad expropriationem ⁊ abdicatationem dñi rerum temporalium tenent figuram apoſtolorum. **xxij. q. ſ. et auctoritate. ⁊ ſupra in §. potro. in ar. la. re dixi.** **N**am fm hoc nulli tenerent figuram apoſtolorum: niſi habentes dominiu et pprietatem rerum in ſpeciali. **E**t ſic quu omnis vera conſequentia perfectionis nulla eſſe poſſit: niſi illa que a chriſto ⁊ apoſtolis exemplo ⁊ verbo docta eſt: nullus haberet ſtatum perfectionis: niſi haberet dñum ⁊ pprietatem rerum in ſpeciali. qd dicere erro neum eſt ⁊ falſum. **E**t etiam fm hoc omnes ſancti qd ſtatum expropriationis omnium rerum in ſpeciali ita habuerunt ⁊ docuerunt: vt nec panem nec veſtem nec aliquid aliud quid dicerent pprium: nec haberent tam qd ſtatum perfectionis a chriſto ⁊ diſcipulis eius edocuit: erraſſent. **C** **S**ecundum etia ſequeretur qd chriſtus ⁊ apoſtoli in ſingulari habuiſſent dominiu pprietates ⁊ poſſeſſiones pecuniarum. nam quu pecunia inter res illas que vſu conſumuntur conumeretur. vt **I**nſtit. de vſufructu. §. conſtituitur. ⁊ eſt de pig. c. vltimo. ⁊ **Jo. iij.** dicitur qd diſcipuli eſt abies runt in ciuitate: vt cibos emerent. per quod videtur qd haberent pecuniam ad emendum. **S**ed eo ipſo quo pecuniam habuerunt: ipſo facto dominiu ipſius pecunie habuerunt: vt dicta opinio arguit: ergo ⁊ poſſederunt: poſſidere licite iure pprietatis ⁊ dñi potuerunt aurū ⁊ pecunias ⁊ argentū. qd eſt cōtra textum euangelij **D**ar. **xx. Nolite poſſidere aurū ⁊ argentū neqz pecuniam in ſonis veſtris.** **P**reterea ſi vera eſſet dicta obiectio que fit de his que vſu conſumuntur: non faceret aliquid ad queſtionem propoſitam. quia non argueret qd chriſtus ⁊ apoſtoli habuerunt aliquod dominiu in communi: ſed potius in ſpeciali. **P**reterea nec huiusmodi lex ad obiectioe propoſitam in contrarium allegata. **ff. de vſufructu. ea. que vſu conſu. l. ſi vini. nec alique alie ſimiles pbant qd vſus illarum rerum que vſu conſumuntur non poſſit a pprietate ⁊ dominio ſeparari: quia non loquitur in vſu facti ſimplicis: qui vſus nihil iuris habet annexum. ſed loquitur in vſufructu. vnde merito ⁊ optime differentiam facit dicta decre. et iſt. inter iſta: dicens qd eſt pprium conſiderare in rebus pprietatem poſſeſſionem ⁊ vſufructum: ſus vtendi ⁊ ſimplicem facti vſum. tam qd diuerſa ⁊ diuerſarum rationu: quia ſimplex facti vſus vtentibus nihil prebet iuris. **A**t qui habet vſufructum habet ius in re: ⁊ vniuerſalem poſſeſſionem illius rei in qua habet vſufructum. vniuerſaliter de lex definit vſufructum ſic dicens. **C. D** vſufructus eſt qd**

est ius vendi et fructus rebus alienis salua reru substa-
 tia. ff. de usufruc. l. i. et de pigno. c. vltimo. et In sit. de usu
 fructu in p. et alibi dicitur qd usufructus est ius quoddam
 in corporeale et qd in iure tm consistit. sicut hereditas est
 ius in hereditatis: quous in hereditate continetur res
 corporeales. sed et usufructus est incorporeale quoddam ius
 vendi et fructus: quous fructus qui percipiuntur ex fun-
 do in quo quia habet usufructum sint corporeales: vt hec
 pbantur In sit. de re. co. po. et in cor. per totus. et hoc ius
 vendi et fructus est per leges imperatoris introductu. q
 etiam leges dicit qd ille res que etiam usu consumuntur
 pprie non recipiunt usufructum. vt In sit. de usufruc. ca.
 re. que usu consu. l. i. et. et quia in eis usus et fructus qd est
 ius vendi et fructus rebus salua reru substantia: pprie
 no consistit: quia substantia rei que ipso usu consumitur
 non potest esse salua: ideo impoprie dicit qd usufructus ra-
 lionem reru separatur vel no separatur a dno: quia usufru-
 ctus qui no est separari vel vniri no potest. ff. de usufruc.
 lega. l. sempronius a caldus. nec desinere pot usufructus. l.
 titio usufructus. Usufructus autem in rebus qd usu consu-
 muntur pprie no consistit. ergo nec transire potest cu dno:
 nec ab eo separari pot: quia nullus est. Et quis in rebus
 talibus usufructus pprie non consistit: vtilitatis tamen
 causa et interpretatione benigna lex statuit qd usufructus
 in his rebus constitui possit. vt in dicto. s. constituitur. et
 in dicta. l. i. ff. de usufruc. ca. rerum que usu consu. In. l. etia
 in contrariu allegata dicit. Si vini olei et frumenti usufru-
 ctus legatus fuerit: pprietatis ad legatarium transferri de-
 bet: et ab eo cautio desideranda est. vt si quando is motus
 fuerit aut capite minutus sit: eiusdem qualitatis restitua-
 tur: aut elumatis rebus certe pecunie noie cauendum est.
 ad idem et de pigno. c. vltimo. et habens talem cautione
 ipsam rem iuris interpretatione hie censetur. ff. de solutio-
 nibus. qui ergo soluit. c. ff. si certu peti. l. si tibi. r. ff. de rez
 qua. tur. qui actiones. c. si. ff. de usufruc. ca. rerum que usu consu.
 que dicit In his rebus que usu consumuntur usufructus
 non pot a dno siue pprietate separari: non coheret veri-
 tatem: siue accipitur usufructus vere et pprie fm defini-
 tione usufructus: qui fm hunc modu sumendi in rebus
 talibus usufructus nullo modo consistit: qd definitio ipsi
 rebus no competit: et psequens nec diffinitio. siue sumat
 impoprie usufructus p quasi usufructus: sicut et in rebus
 et vtilitatis causa p lege statutu est qd in his rebus quasi
 usufructus conferatur: sic eadem interpretatione fit quasi
 qdam separatio: vbi is cui usufructus vini et olei siue pe-
 cunie legatus est: in his rebus sibi legatus et traditis ad
 fructu debet hie quasi usufructu. et is cui debet fieri re-
 stitutio tante quantitatatis vini et olei aduenire morte vel
 capitis diminutione fructu ipsam rem hie videt quu ha-
 beat actione: vt pbatur est. Dicta etia lex. Si vini qd dicit
 pprietatis vini et olei ad legatarium transferri dicit: loquit
 de illo qui erat capax pprietatis. et ideo secus esset in his
 personis qd no sunt capaces pprietatis: vt serui et religiosi.
 vt superius est pbatum. Et qbus concludit fm oia iu-
 ra tam diuina qd canonica et ciuilia et fm determinatione
 decre. Et in qd pprietatis et dominiu omnium reru vtilitatis
 etiam earu que usu consumuntur pot abdicari: et ei penit
 remittari: vt usus simplex facti earu haberi p ipsos renu-
 tiantes tali pprietati et dno in spali et in comunl. vt per
 b qd talis usus facti pot a pprietate et dno separi. et sicut
 equu habet usum facti auene vel feni qd comedit: nec hie
 aliqd dnum: sic seruus et religiosus expropriatus habet
 usum simpliciter facti in vino pane et vestibus: ac alijs res
 bus qd usu consumuntur: et tm in his nec ad momentum hie
 dnum aliqd nec ali qua pprietatem: nec ius vendi: sed
 simpliciter facti usum: qd nihil iuris tribuit in vendi: vt dis-
 cti est. sed iuste vitur: qd ab habente dnum ei concedit.

Adde hic qd de ista materia plene scriptis supra in. s. Res
 simplex facti usus. in. l. v. ar. Et hoc semp dicit saluis costi-
 tutionibus dno pape Jo. de ista materia loquens: quia
 ru in intellectibus no. que etiam no contradicunt veraciter
 intellectu declarationibus fratrum minoru: sicut supra
 scriptis in earu concordia in. s. restat inter bec. in ar. l. i.

Eligio autem almi

Francisci viri apostolice vere hois missi
 a deo cui nomen pmo fuit Joanes: qui
 venit in hunc mundum: vt vita et vbo chi-
 sti luminu testimoniu perhiberet. Jo. s.
 que approbat et continet dictam expropriatione ta in spe-
 ciali qd in comunl: qua christus et apli habuerunt. de qua
 supra copiose tractauit. l. v. ar. vsqz huc. Non fuit ficta aut
 picta aut mathematica: sed digito dei scripta. Luce. x. qz
 a spu sancto eidem reuelata: euagelica veritate subnita:
 ac Innocentij. data ab Honorio. iij. et alijs qd plurimis ro-
 manis pontificibz approbat a Greg. ix. Inno. iij. Alex-
 dro. iij. Nico. iij. Clemene. v. in Viennensi concilio decida-
 rata: et a dno Jo. papa. xij. vltimo roborata: corpore iur-
 clausa. et de vbo. sig. xij. li. vi. Et in Clemene. eo. tit. exij.
 de paradiso. Per vitam multoz sanctoru et quoru daz ab ec-
 clia canonizatoz eam pofitentiu authenticam. ab emu-
 lis et dycolis et male de euangelio christi sententibus im-
 pugnat: sed semp a sacra romana ecclia defensata. L. iij.
 religionis et regule pfectoz no colunt eccliam aberras-
 tem: sed eccliam romanam no habentem maculam neqz rugam.
 Ephe. v. xij. dif. quous. xij. q. s. oibus. neqz a veritate spali
 sui qui christus est. deuiant: sed in ea pseuerantes. xij. q.
 q. s. a recta. Nam Donati Sabellij Arrii et Macedonij ec-
 clia est depicta: saltem quantum ad effectum sacramentoz
 rum. s. q. s. si quis in qd. no sancta romana ecclia: qd nuqz ex-
 titit fornicata: sed sancta pstitit et immaculata. xij. q. s. qm.
 Quid em aliud esset pfectioibus huius regule alia regula
 recipere: istam mutare: maxime a fundamento paupras
 tis eradicare: nisi actu contrario psteri qd almus Francis-
 cus istius euagelice regule institutor: et eius socij et alij
 innumerabiles sancti fratres post eum: et oes a tpe suo vsqz
 huc qd eu exaltauerunt: puilegiauerunt: declarauerunt: p-
 mauerunt: romani pontifices et ghalia pccilia sacrosancte ro-
 mane ecclie errauerunt: Abstine a pfectioibus huius sacre regu-
 le et ab alijs filijs qd vultu ecclie orthodoxe talis pfectio
 qd esset fidei et clauis ecclie enervatio. Abstine etia a qd qz
 beatissimo papa nostro qd de hac regula aplca et euage-
 lica aliud sentiat qd sui pfectoz et ghalia pccilia a tpe bti
 Fracisci senserunt. **C B** Non em vicarius dei destruet:
 sed constructet: pfirmabit et approbabit: que sui pfectoz:
 sancte et pmanere fecerunt: et leges ecclasticas ediderunt.
 qd vnu est regnu ecclie non diu. Am. xrv. q. ij. si ea. r. q. s.
 in oibus. c. vsqz ad. s. si ergo. maxime in. c. sunt qda. Sunt
 qdam dicetes romano pontifici semp licuisse nouas code-
 re leges. qd et nos no solu no negam: sed etia valde affir-
 mamus. Sciendu no summope est: qz inde nouas leges
 pot codere: vti euageliste aliqd et pphete nequa qd dixer-
 unt. Abi vero aperte dno vel eius apli et eos sequetes sacri
 pres sententialiter aliqd definirunt: ibi no noua lege ro-
 man potifex dare sed pot: qd pdicatus est vsqz ad aiam
 et sanguine confirmare dz. Si em qd docuerunt apli et p-
 phete destrue re (qd ab sit) niter dicit: no suam dare sed
 magis errare conuincere. Sed hoc pcul fit ab eis qd semp
 dno eccliam contra lupoz insidias optime custodierunt.
 hucusqz Urbanus papa in dicto. c. sunt quidam. Sed et
 nu quid iste christi discipulus christo pfectus. Mala. v. etia
 coporaliter Fraciscus noua adinuenit regula: aut ea de
 sensu carneo cructauit: minime. Nam dicit l. talis pfectio
 sanctu euagelium obseruare in principio regule et in fine.
 In principio dicit sic. Regula et vita minoru fratru hec est:
 scz dno nostri iesu christi sanctu euagelium obseruare et

Professi-
 onis fra-
 trum mi-
 noru com-
 munitario